

การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ เรื่อง อาเซียน แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้

Peer Coaching Supervision for the Development of the ASEAN Instructional Competency by Integration in Group Instruction

สุริยพร ศิริยุท ¹, ชนสิทธิ์ สิริสูงเนิน ²

¹นักศึกษานิเทศาโทหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

²อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

บทคัดย่อ

กระบวนการนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการที่ช่วยครูแก้ปัญหาการจัด และการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการนิเทศที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบ โดยใช้ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีการปรึกษาหารือกันร่วมกันสังเกตการสอนเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของครูผู้สอนก่อนและหลัง 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลัง 3) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลังจาก 4) ศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลังจากได้รับการนิเทศ 5) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 6) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียน และ 7) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนเมืองปราณบุรีที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบ บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 คนและ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 115 คน และสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือในการนิเทศ ส่วนที่ 2 เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลการวิจัย มีแบบสังเกต แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของครูผู้สอนก่อนและหลัง พบว่า หลังการนิเทศครูมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลัง พบว่า หลังการนิเทศครูมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก
3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและ พบว่า หลังการนิเทศครู มีความสามารถ ในระดับมาก

4. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า โดยรวมครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน เพราะว่าครูได้ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการสอนและช่วยการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งในการนิเทศจะเป็นการประเมินที่ส่งผลทำให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน เพราะว่าครูได้ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการสอนและช่วยการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งในการนิเทศจะเป็นการประเมินที่ส่งผลทำให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเมืองปทุมธานี พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเมืองปทุมธานี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

7. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนเมืองปทุมธานีที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านบรรยากาศตามลำดับ

ข้อค้นพบจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถพัฒนาศักยภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูแบบบูรณาการได้อย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดการพัฒนาครู ผู้บริหาร เกิดความช่วยเหลือระหว่างครูในการปฏิบัติงานในการสอน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

คำสำคัญ : การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน / อาเซียน / แบบบูรณาการ

Abstract

Supervision process is the process that allows teachers to solve problems in management and peer-assisted supervision is the appropriate supervision for systematic teaching by using teachers from 2 people or more having consultation together, notifications to improve their teaching. The author is interested to study this matter with the purpose to 1) compare the teacher's understanding about the peer-assisted supervision before and after. 2) compare the teacher's understanding about learning the ASEAN integrated learning group before and after. 3) compare the teacher's competency in writing lesson plans on ASEAN integrated learning group before and after. 4) study the teacher's competency in learning management on ASEAN integrated learning group after receiving peer-assisted supervision 5) study the teacher's opinions on the peer-assisted supervision. 6) compare the student understands in learning on ASEAN integrated learning group, and 7) study opinions of the student at Muang Pramburi School on the peer-assisted supervision and learning management on ASEAN integrated learning group. The sample used in this study includes teachers, Grade 11 amount of 8 people and students, Grade

11 amount of 115 people and purposive sampling. The instruments used in this research are supervision tools, part 2, tools to collect research data include observation, quizzes, assessment, questionnaires and interviews. Data are analyzed by using descriptive statistics, percentage, mean, standard deviation, t-test and analysis of the content.

The results shows that

1. Comparison of the teacher's understanding about the peer-assisted supervision before and after, it is found that after supervision, the teacher have the understanding at high level.

2. Comparison of the teacher's understanding about learning the ASEAN integrated learning group before and after, it is found that after the supervision, the teacher have the understanding at high level.

3. Comparison of the teacher's competency in writing lesson plans on ASEAN integrated learning group before and after, it is found that after the supervision, the teacher have competency at high level.

4. The teacher's competency in learning management on ASEAN integrated learning group after receiving peer-assisted supervision, it is found that in the overall the teacher has competency at high level.

5. The teacher's opinions on the peer-assisted supervision and learning management on ASEAN integrated learning group, it is found that peer-assisted supervision process is appropriate for learning arrangement in the school because teachers can help each other to solve the problems of teaching and helping to improve teaching and learning including the supervision is an assessment that causes teachers to improve their teaching more effective.

6. Comparison of the student's understanding in learning on ASEAN integrated learning group of the student at Muang Praburi School , it is found that the average of the learning on ASEAN integrated learning group of the student at Muang Praburi School, in the overall is different with statistically significant at the 0.01 level and post learning has higher score than the previous.

7. The opinions of the student at Muang Praburi School on the peer-assisted supervision and learning management on ASEAN integrated learning group, it is found that in the overall is at high level. When sorted by aspects, it is found that the most is activities followed by benefits and the atmosphere respectively.

The findings from the research show that the peer-assisted supervision can improve the teacher's potentiality in arranging integrated teaching and learning activities systematically which enable to develop teachers and administrators and encourage support among the teacher in teaching practice so as to make the student have higher learning achievement.

Keywords: peer-assisted supervision / ASEAN / integrated

บทนำ

หลักสูตรอาเซียนศึกษาของไทยเพื่อรองรับการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนและเป็นการเตรียมความพร้อมของเยาวชนไปพร้อมกัน ซึ่งการจัดหลักสูตรอาเซียนศึกษานั้นจะต้องเป็นหลักสูตรที่เน้นการบูรณาการ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนสู่ประชาคมอาเซียน สามารถดำเนินการได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ นำเสนอสอดแทรก หรือบูรณาการในรายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการสื่อสาร กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างความตระหนัก การออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ ที่หลากหลาย การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่ดีเพื่อความเป็นพลเมืองที่ดีในประชาคมอาเซียน (สัมภาษณ์ คำผุย, 2556: 3) รวมทั้งการนำประเด็นเกี่ยวกับอาเซียนสอดแทรกในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการหรือสอดแทรกแนวคิดการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ การดำเนินการในลักษณะนี้ใช้กระบวนการประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา การกำหนดโครงสร้างรายวิชา การบูรณาการอาเซียนในสาระการเรียนรู้ และการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554 : 29)

โรงเรียนเมืองปรางบุรี เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอปรางบุรี แบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเริ่มเปิดทำการสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2502 โรงเรียนเมืองปรางบุรีพัฒนาและเจริญเติบโตมาเป็นลำดับ ปัจจุบันเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลิตนุสลากรออกสู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียนผู้นำการมัธยมศึกษาดีเด่น ปี 2530 โรงเรียนรางวัลพระราชทานระดับมัธยมศึกษา ปี 2531 และโรงเรียนต้นแบบ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนในฝันปี 2549 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องอาเซียนของโรงเรียนเมืองปรางบุรี มีการจัดทำเป็นห้องอาเซียนศึกษา เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าเรื่องเกี่ยวกับอาเซียนของนักเรียน และใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น ชุมนุมอาเซียนศึกษาและโรงเรียนเมืองปรางบุรียังจัดกิจกรรมเสริมและจัดบรรยายภาคที่เอื้อต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยการจัดบอร์ดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน การประดับธงอาเซียนและธงชาติประเทศในอาเซียน การจัดกิจกรรมในขบวนแห่กีฬาของโรงเรียน และกิจกรรมในวันเด็ก ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนยังเป็นการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แต่เพียงกลุ่มสาระเดียวขาดการบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับอาเซียนได้ไม่กว้างขวาง หลากหลายและครอบคลุมเพียงพอกับการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต ทั้งนี้การบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเรื่องอาเซียนของครูแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อที่จะได้มีการบูรณาการเข้าสู่สาระการเรียนรู้ของตนเองได้และมีความจำเป็นต้องมีการนิเทศครูผู้สอนเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การนิเทศการสอนเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเร่งรัด ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา บทบาทของครูผู้สอนยังมีความสำคัญแม้จะเชื่อว่า ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ผู้สอน

มีหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้และได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ โดยจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญาและสังคม ในยุคปัจจุบันการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการนิเทศการสอนที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นกระบวนการนิเทศที่ครู 2 คน สัมผัสใจกันนิเทศการสอน มิใช่การบังคับหรือการจับผิด แต่เป็นการช่วยเหลือร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์ที่ดีของเพื่อนในการร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนและเพื่อน โดยมีการสังเกตการณ์สอนซึ่งกันและกัน มีการอภิปราย การประชุมปรึกษาหารือกัน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการสังเกตการสอนของกันและกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่าจะสามารถให้การช่วยเหลือ แนะนำปรับปรุง บริการแก่ครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียน โดยใช้วิธีบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้และความสามารถในการเขียนแผนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนโรงเรียนเมืองปรางบุรีได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่และมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของครูผู้สอนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศ
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลัง
4. เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลังจากได้รับการนิเทศ
5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
6. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียน
7. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนเมืองปรางบุรีที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบ บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอน จำนวน 40 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเมืองปรางบุรี อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนนักเรียนทั้งหมด 671 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ กลุ่มละ 1 คน รวม 8 คน โดยการเลือกแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) และนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเมืองปรางบุรี อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 115 คน เป็นการสุ่มแบบเจาะจง (Purpsive sampling) ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน

2. ขอบเขตตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียน
แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.2 ตัวแปรตามประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ 3) ความสามารถในการเขียนแผนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ 4) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้
5) ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบ
บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านนักเรียน ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบ
บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเมืองปรางบุรี และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียน
โรงเรียนเมืองปรางบุรีที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบ
บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้

3. ขอบเขตเวลา ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ มีกำหนด 1 ภาคเรียน คือภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2557 ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม 2557

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา
 - 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
 - 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการการเรียนการสอน
 - 1.4 แนวคิดเกี่ยวกับวิชาอาเซียนศึกษา
 - 1.5 บริบทโรงเรียนเมืองปรางบุรี
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Pre Experimental
Design รูปแบบ One group pretest posttest design

2. ขั้นตอนการวิจัย

ดำเนินการภายในโรงเรียนและเป็นการนิเทศภายในชั้นเรียนซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย
ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มละ 1 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน
8 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเมืองปรางบุรี อำเภอปรางบุรี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 115 คน ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยสำหรับครู

Pretest	Treatment	Posttest
T ₁	X	T ₂

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาใช้ในการพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบแผนการวิจัยคือ Pre Experimental Design รูปแบบ One group pretest posttest design

ตารางที่ 2 แบบแผนการวิจัยสำหรับนักเรียน

Pretest	Treatment	Posttest
T ₁	X	T ₂

3. เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ประกอบด้วย 2 ประเภท ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู มีจำนวน 5 ฉบับ ได้แก่ 1) แผนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 2) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 3) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ 4) แบบประเมินความสามารถในแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการ และ 5) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

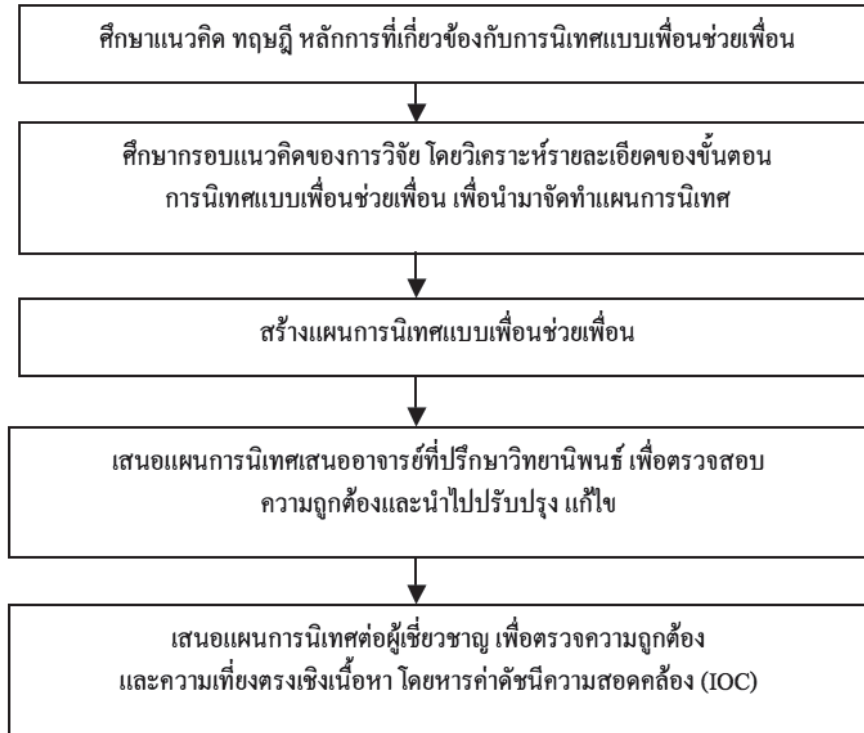
3.2 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

4. การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) การเก็บข้อมูลจะเก็บทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

4.1 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู

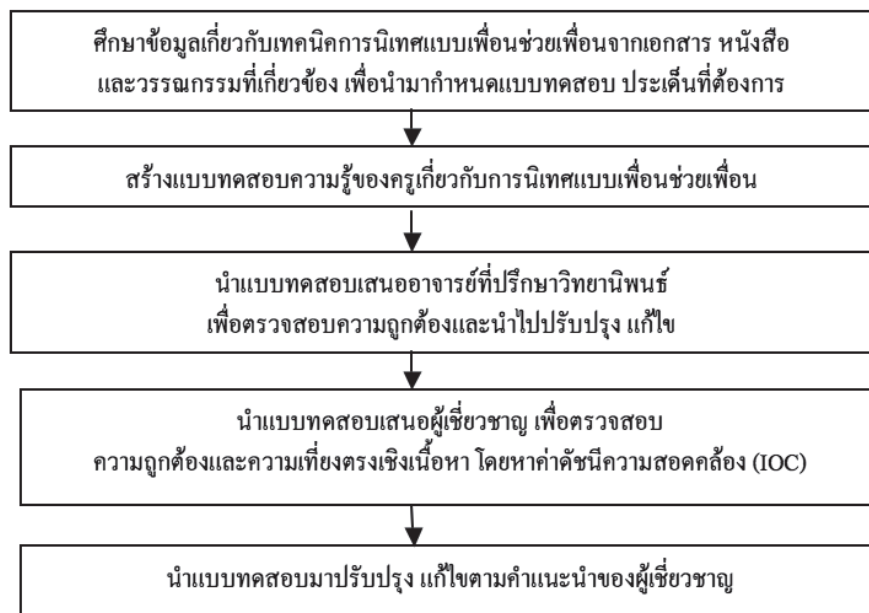
ฉบับที่ 1 แผนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจำนวน 5 แผน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาตามขั้นตอน
ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการสร้างแผนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

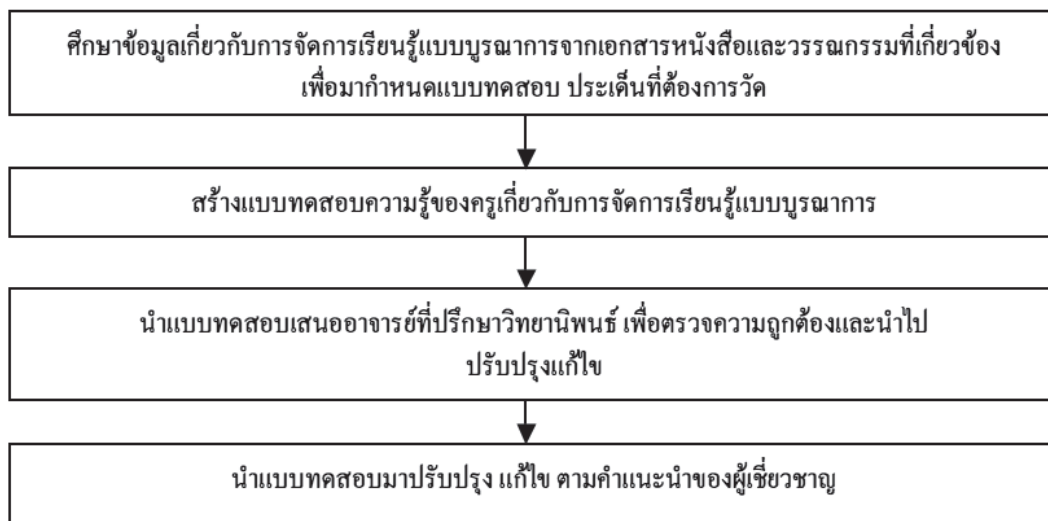

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแบบทดสอบปรนัย ถูกผิด จำนวน 12 ข้อ ดังภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศเพื่อนช่วยเพื่อน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการก่อนและหลัง
จากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแบบทดสอบ จำนวน 15 ข้อ ดังภาพที่ 3 ดังนี้
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

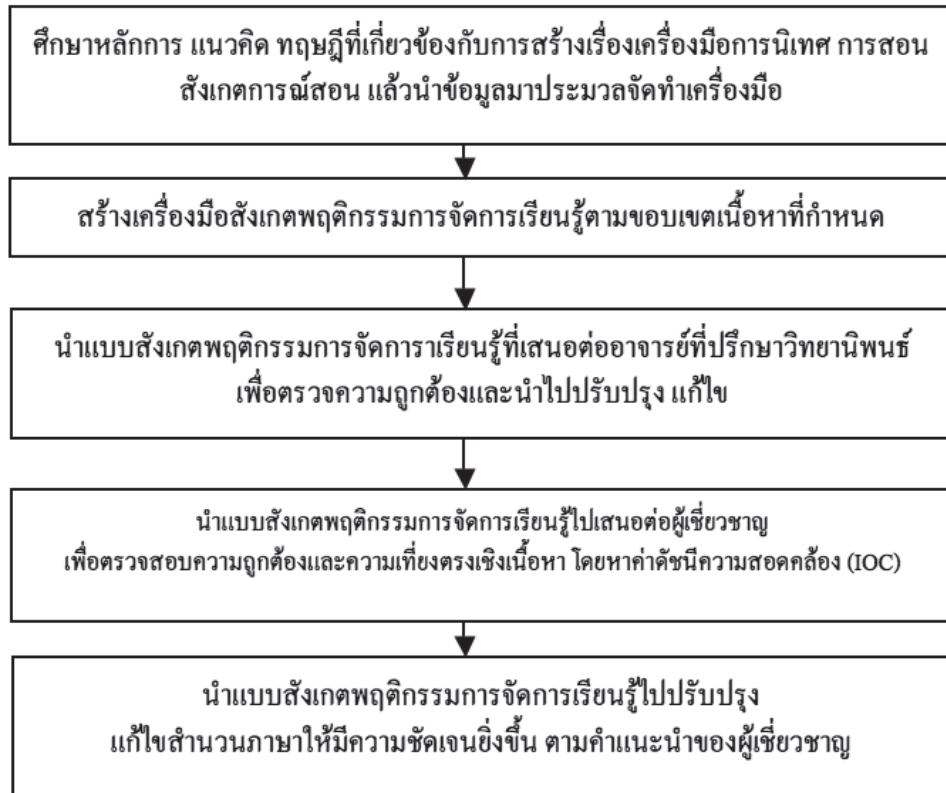

ฉบับที่ 4 แบบประเมินความสามารถในการเขียนแผนและจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่องอาเซียนซึ่งมี
2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ประเมินจากความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ตอนที่ 2 ประเมิน
พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นการประเมินความสามารถของครูในการลำดับขั้นตอนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบประเมิน
ดังภาพที่ 4 ดังนี้

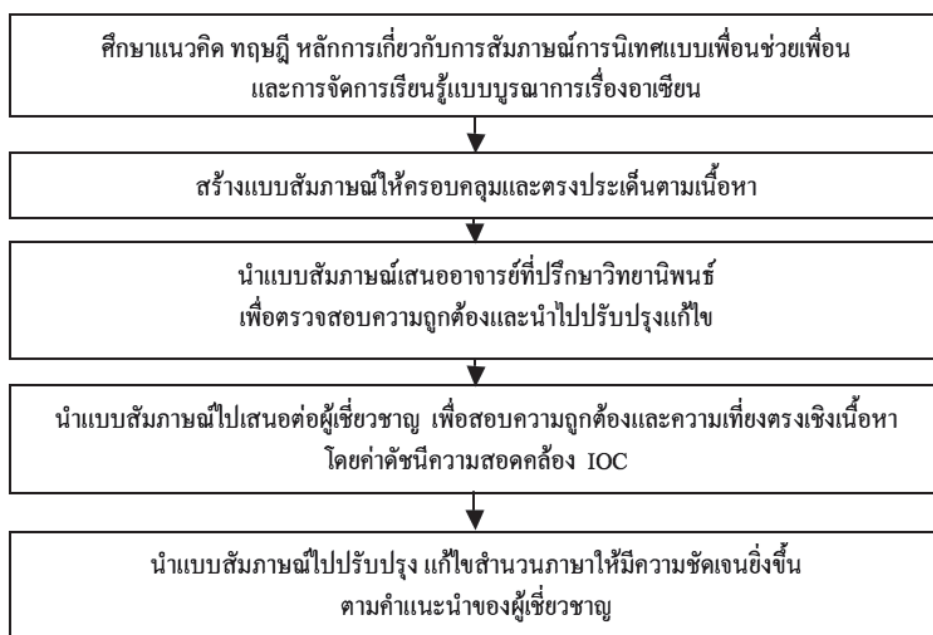
ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

สำหรับการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้นั้น ใช้แบบบันทึกตามตัวบ่งชี้ ครูเปลี่ยนกันสังเกตการณ์สอน โดยมีการประเมินตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามประเด็นดังภาพที่ 5 ดังนี้ ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้

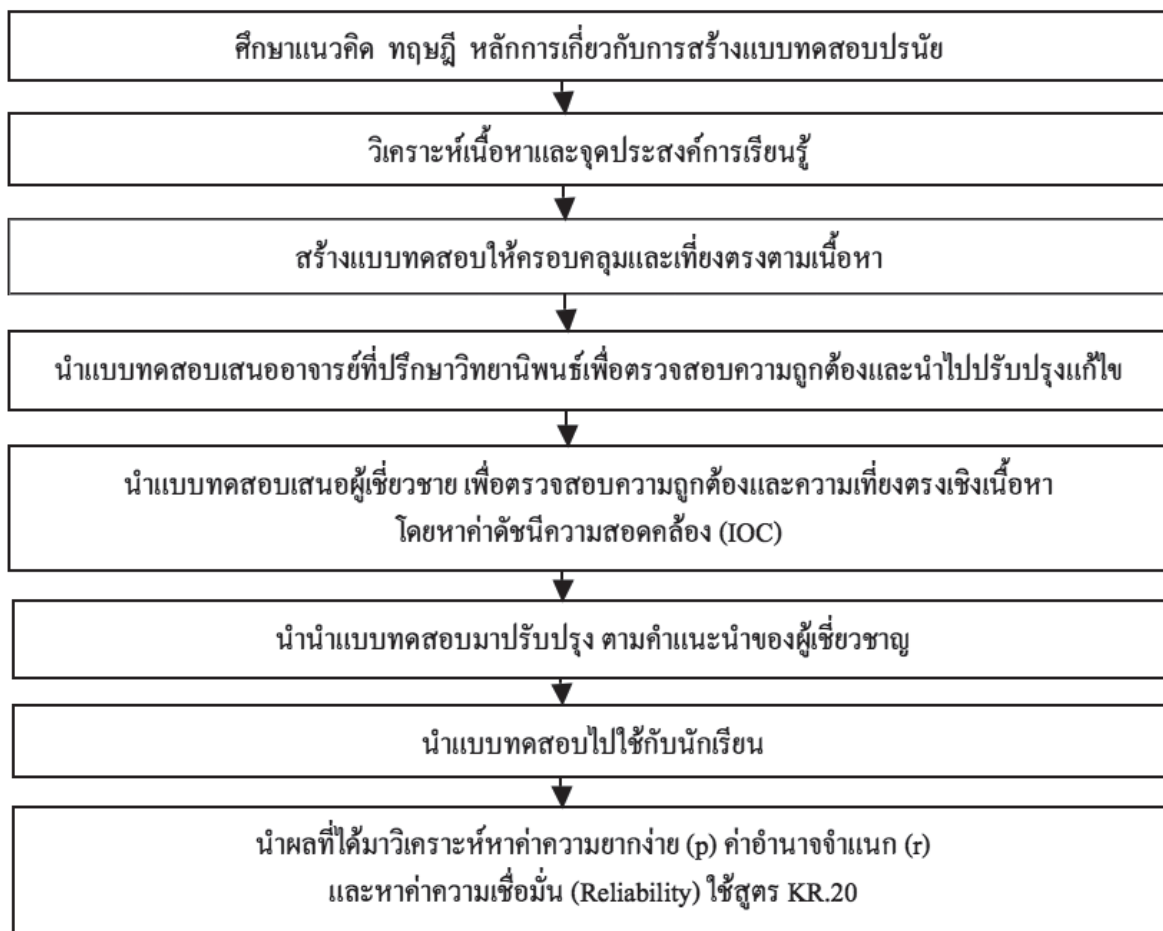
ฉบับที่ 5 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนมีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการ โดยมีประเด็นสัมภาษณ์ 6 ข้อ ภาพที่ 6 ดังนี้ ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

4.2 เครื่องมือที่ใช้กับนักเรียน จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

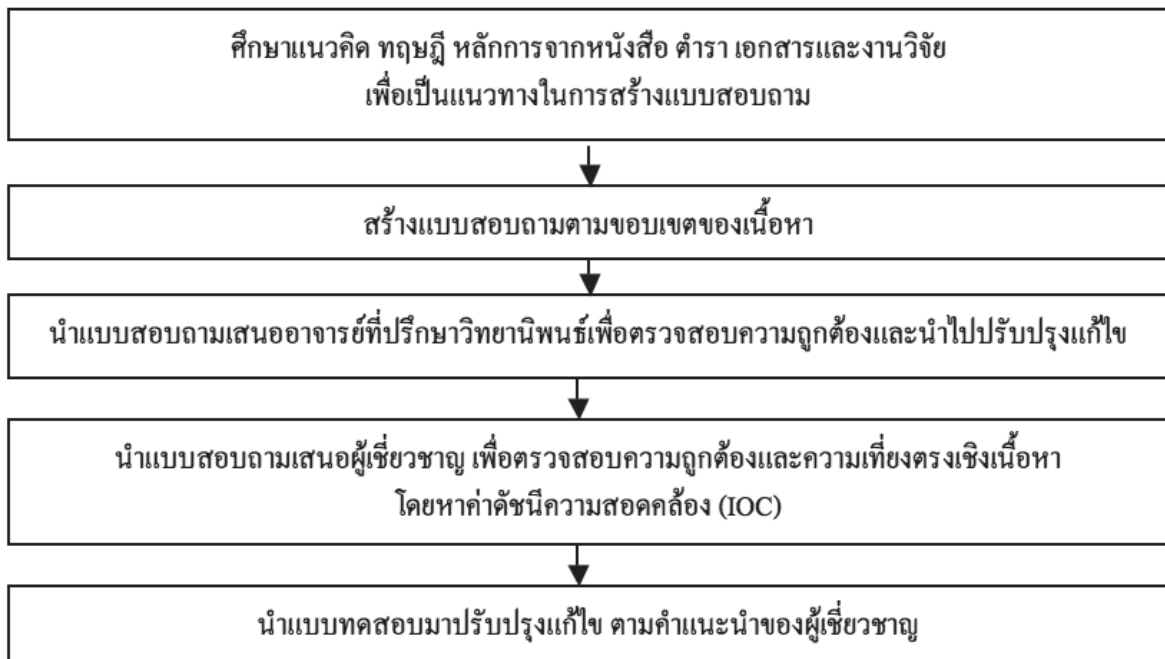
ฉบับที่ 1 เป็นการทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นข้อสอบที่ครูผู้สอน ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้เรื่องอาเซียน และผู้วิจัยร่วมกันสร้าง มีลักษณะข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีคำตอบที่ถูกเพียงข้อเดียว ตอบถูกต้อง 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ดังภาพที่ 7 ดังนี้

ภาพที่ 7 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ วัดผลการเรียนรู้เรื่องอาเซียน

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของครูที่ได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรยากาศในการเรียน และประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ (RatingScale) จำนวน 3 ระดับ จำนวน 12 ข้อ โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าช่วงคะแนน 3 ระดับ ดังภาพที่ 8 ดังนี้

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการสร้างและการพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เตรียมการเกี่ยวกับการนิเทศโดยเชิญผู้รู้ มาให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบบูรณาการ โดยก่อนการให้ความรู้ครูมีการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทดสอบความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการสอนและการจัดการเรียนรู้ของครูหลังจากได้ที่ได้รับการนิเทศการสอน สัมภาษณ์ความคิดเห็นของครู โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตามแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น การทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องอาเซียนของผู้วิจัยและครูผู้สอนร่วมกันดำเนินการวัดผลนักเรียนโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการผู้วิจัยและครูร่วมกันดำเนินการโดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของครูผู้สอนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า หลังการนิเทศครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า หลังการนิเทศครูมีความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า หลังการนิเทศครูมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

4. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า โดยรวมครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 96.32

5. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน เพราะว่าครูได้ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการสอนและช่วยการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งในการนิเทศจะเป็นการประเมินที่ส่งผลทำให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเมืองปรางบุรี พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเมืองปรางบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

7. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนเมืองปรางบุรีที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านบรรยากาศตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของครูผู้สอนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า หลังการนิเทศครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิสักดิ์ ศรีสมบุรณ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของครูประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า หลังการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนครูประถมศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ อยู่ในระดับดีและเพิ่มขึ้นทุกคน

2. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า หลังการนิเทศครูมีความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิสักดิ์ ศรีสมบุรณ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของครูประถมศึกษา พบว่า หลังการนิเทศครูมีความสามารถในการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ อยู่ในระดับสูง

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอาชญากรรมแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอนก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า หลังการนิเทศครูมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม

พรมเกตุ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL ของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า หลังจากรับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศและการจัดการเรียนรู้มากขึ้น ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL พบว่าครูมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL อยู่ในระดับสูง

4. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอน หลังจากรับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า โดยรวมครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 96.32 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถวรรณ เหมือนสุขใจ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พบว่า หลังจากรับการนิเทศแบบเพื่อนนิเทศเพื่อน ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถเรื่องการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น และการนิเทศแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนทำให้ครูสามารถทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ประสบความสำเร็จ

5. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเหมาะสำหรับการจัดเรียนรู้ในโรงเรียน เพราะว่าครูได้ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการสอนและช่วยการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งในการนิเทศจะเป็นการประเมินที่ส่งผลทำให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม พรมเกตุ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL ของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ พบว่า ครูมีความคิดเห็นว่าการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเหมาะสำหรับสภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน และมีความเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL เหมาะสมกับการสอนคณิตศาสตร์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรเจอร์ (Roger, 2002 : 62) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการยอมรับตนเองของครูและการถ่ายทอดความหวังของครูในการนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการร่วมกันฝึกหัด พบว่า การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนมีผลกระทบต่อการยอมรับของครูเพื่อตอบสนองความก้าวหน้าในวิชาชีพ และทำให้ครูมีโอกาสแบ่งปันช่วยเหลือกันในเรื่องวิธีการเรียนการสอน นอกจากนี้การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนยังเกิดประโยชน์อย่างมากในห้องเรียน

6. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเมืองปรางบุรี พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเมืองปรางบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม พรมเกตุ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL ของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนเมืองปราณบุรีที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านบรรยากาศตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม พรหมเกตุ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL ของครูผู้สอนคณิตศาสตร์โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยมากต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถพัฒนาศักยภาพการจัดการกิจกรรมอาเซียนบูรณาการของครูได้จริงทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการเขียนแผน และความสามารถในการจัดกิจกรรม ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรจัดอบรมและนำเทคนิคการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการนิเทศภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้ครบทุกสาระอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การนำการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเข้ามาใช้ในการจัด กิจกรรมอาเซียนบูรณาการสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเรื่องอาเซียนบูรณาการในระดับมัธยมศึกษาได้และสามารถนำไปใช้กับการจัดกิจกรรมอาเซียนบูรณาการของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาได้

1.3 จากผลการวิจัยพบว่าในขั้นการฝึกทักษะที่ครูแนะนำ ครูต้องมีการดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง ต้องให้ความสนใจใส่ใจในการทำงานส่งครู เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องอาเซียนมากขึ้น ดังนั้นครูควรดูแลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง

1.4 จากผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่าด้านบรรยากาศการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นครูควรมีการปรับปรุงการเรียนรู้แบบบูรณาการช่วยให้นักเรียนสนใจอยากเรียนรู้เรื่องอาเซียนและส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและต้องการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งควรให้ความช่วยเหลือและแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมทำให้มีบรรยากาศที่เป็นกันเอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดการกิจกรรมอาเซียนบูรณาการของครูในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับการนิเทศการสอนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคอื่น ๆ เช่น TGT STAD และ Jigsaw เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ประนอม พรหมเกตุ. (2550). การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL ของครูผู้สอนคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). แนวทางการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สัมภาษณ์ คำฟูย. (2556). การพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน. ร้อยเอ็ด : เครือข่ายการนิเทศการมัธยมศึกษา เครือข่ายที่ 12.
- สุทธิศักดิ์ ศรีสมบุญ. (2548). การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรรพรรณ เหมือนสุขใจ. (2545). การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Rogers, Warren & Leochko, Dave. (2002). **Literature Circles: Tools and Techniques To Inspire Reading Groups**. Portage & Main Press